

OM KUNSTNERNE

ROYAL. GALLERI TOM CHRISTOFFERSEN

BERIT BASTEN

Berit Basten arbejder med problematikker omkring subjektivitet, blik og begær.

I sine videoer skaber kunstneren et fortættet emotionelt rum af næsten statiske billeder, som hun looper og sammensætter i en egen ornamentale billedlighed. Kunstneren opnår således en næsten staccato-agtig æstetik, som placerer værket et sted mellem fotografiets stivnede øjeblik og filmens bevægelse i tid. I de udstillede værker *The Woods* og *IN THE DARK – alone with all of her* henter Berit Basten sit materiale fra horrorfilmens katalog. Et særligt fokus ligger på genrens voyeuristiske iscenesættelse af feminin angst.

ANDERS BÜLOW

Med den ene hånd maler Anders Bülow med afsæt i noget så traditionstungt som naturlandskabet, og med den anden bygger kunstneren tredimensionale modeller i en maleriets udvidede felt. De to spor samles i en hovedvægt på det formelle, og på udstillingen sammenføjes værkerne helt konkret, når Anders Bülow lader maleriet *Harlequin Fields* og modellerne *Supermodels 1 & 2* udveksle i form og farve.

MARTIN FRAENKEL

Omgivet af verden som rodebutik tager Martin Fraenkel udgangspunkt i tingene omkring sig. Fra dette personlige sted opsummerer han tingene i tekst og sætter dem ind i maleriet. Kunstnerens afsæt i streetart placerer hans værker i øjenhøjde og lader dem tale, som et produkt af den tid vi lever i. Selv siger han om det udstillede maleri: "Værket handler om alt det man skal tage stilling til som samtidskunstner. Kollegaer, ræs, ens rødder og malerier som et sted. Eventyr og Mars mælk - maleriet forestiller en slags realsystem".

HONZA

Honza har en konceptuel tilgang til kunstinstitutionen og til sit arbejde med rummet.

Det virker antiautoritært, når han opfinder ord som Vertikalihorisontalitet til sine værker, og når han som oftest maler, selvom han går på billedhuggerskolen. Men hvis tyngdekraften, og en traditionel adskillelse mellem den der sanser, og det der sanses, kun anses som få af mange principper, der ordner verden, kan kunstneren som tankeeksperiment privilegere andre - og det gør ham i stand til at tænke sig anderledes i rummet og at undgå at tage noget for givet. Overraskende nok tager det rumlige eksperiment med fænomenologiske undertoner form af maleri, der afbilleder objekter næsten 1:1. På en tidligere udstilling i Tom Christoffersen backroom kommenterede Honza således (galleri)rummet, da han opstillede malerier, der fordoblede rummet og forstærkede stedet ved at afbillede kaffemaskinen, værker indpakket i bobleplast og ved at installere malerier af blændrammer ved siden af de faktiske blændrammer.

MARIE SØNDERGAARD LOLK

Det er maleriet som medie, der står centralt i Marie Søndergaards Lolks eksperimenterende værker. Med tålmodighed og en bevidst dæmpet farveholdning bygges malerierne op lag for lag, til de opnår en rumlighed af enten reliefagtig karakter eller ganske enkelt som en akkumulation af alt for meget maling.

Enkelte af de modellerede malerier træder frem som tekst, der kan aflæses til udsagn som: *Suddenly Speed Spang to Mind*, eller der kan være ridset *Slut I Midten* ned i overfladen og videre ned gennem lagene. Snittet og maleriets kant viser ofte, at værkerne engang har været himmelblå eller solgule og utallige andre farver, og med denne viden virker den afsluttende grå, mørkebrune eller mørkegrønne overflade ekstra bevidst.

Om malerierne er monokrome, figurative, med tekst eller gjort rumlige ved brug af overmalede træklokker så er Marie Søndergaard Lolks værker i mere end en forstand karakteriseret ved: Substans, tid og tyngde.

NINNA POULSEN

Små opfindelser, hverdagsting der ombygges og tilføres en anden funktion. Uden ironisk distance, men i stedet med en interesse for eksperimenter med værkets relationer i et socialt felt griber Ninna Poulsens arbejde tilbage til vigtige kunstneriske strategier fra det 20. århundredes avantgardebevægelser. I forlængelse af dette, men ikke i forbindelse med udstilling, foretager kunstneren i samarbejde med Line Larsen løbende interventioner i det offentlige rum.

KRISTA ROSENKILDE

I sine fortællende og figurative værker er Krista Rosenkilde ikke bange for at benytte det banale. Motivvalget i både tegning, maleri og collage er derfor ofte bygget op omkring klassiske modsætninger som feminin og maskulin, kultur og natur, uskadelig og skadelig. Modpolerne skildres bogstaveligt, og med en skarpt tegnet humoristisk streg sidestilles f.eks. flødeskumskager med tanks.

Ligesom overdrivelse fremmer forståelsen, er det netop mellem de kategoriske modsætninger og midt i de mange 'symboler' på hverdagen, at Rosenkilde peger på en dagligdagens absurde gråzone – og den består alvorligt nok af lige dele kaffebord og krigsreportage.